

bundne smerte og risiko samt den indsattes tilstand er lægeligt forsvarligt, jf. § 60, stk. 6.

Efter straffuldbyrdeleslovens § 60, stk. 3, må en undersøgelse dog ikke gennemføres, hvis det efter indgrebet formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Såfremt en undersøgelse iværksættes, skal denne foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader, jf. § 60, stk. 4. Dette indebærer bl.a., at undersøgelser af den indsatte person skal gennemføres på en måde, så den indsatte mindst muligt oplever at blive krænkede. En undersøgelse, der indebærer afklædning, kan kun undtagelsesvist foretages og overværes af personer af andet køn end den indsatte, bortset fra sundhedspersonalet, jf. § 60, stk. 5.

Endelig fremgår det af *lov om visse foranstaltninger imod tyveri fra Det Kgl. Bibliotek*, jf. lov nr. 246 af 8. juni 1978, at en person, der udtages til visitation, skal lade en kontrollant gennemse tasker, pakker og lignende samt lade sin ydre beklædning undersøge, jf. § 2. Nægter en person at lade sig visitere, eller giver visitationen rimelig grund til mistanke om tyveri fra samlingen, kan personen tilbageholdes, og personen skal snarest muligt overgives til politiet med henblik på visitation, jf. § 3.

Justitsministeriet er ikke umiddelbart bekendt med andre love, der giver myndigheder beføjelser af den karakter, som omtales i spørgsmålet.

er alt for stor forskel på sagsbehandlingen kommunerne imellem.

Svar (16/4 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Der foreligger ikke oplysninger, som samlet kan dokumentere fælles karaktertræk for de kommuner, som ikke anvender den sociale lovgivning korrekt, da der er tale om forskellige typer fejl og mangler på de enkelte områder.

De sociale nævn har pligt til at koordinere at afgørelser, som efter de sociale love kan indbringes for det sociale nævn, træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Som et led i denne opgave foretager de sociale nævn praksisundersøgelser på enkelte områder. Det samlede resultat af undersøgelserne offentliggøres uden at det er muligt at vurdere den enkelte kommunes praksis på baggrund heraf. Undersøgelserne giver imidlertid de sociale nævn og Den Sociale Ankestyrelse grundlag for at vurdere, om der er behov for særlig opfølgning på enkelte områder.

Socialministeriet har iværksat et evalueringsprogram, hvor man har evalueret lovgivningen på syv forskellige områder. Enkelte rapporter fra evalueringsprogrammet indeholder en opdeling af resultaterne ud fra kommunernes størrelse eller andre kriterier så som befolkningens sammensætning eller om kommunen er en bykommune eller en landkommune. Disse rapporter giver dog ikke grundlag for en generel konklusion om sammenhæng mellem den enkelte kommunes beskaffenhed og dens gennemførelse af den sociale lovgivning.

Spm. nr. S 2835

Til socialministeren (9/4 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, om der er fælles karaktertræk for de kommuner, som ministeren nævner, der i dag ikke lever op til intentionerne i sociallovgivningen?«

Begrundelse

I Berlingske Tidende onsdag den 9. april 2003 forklarer ministeren behovet for at oprette Styrelsen for Social Service med, at en række kommuner er for dårlige til at omsætte regeringens socialpolitik til praktisk socialt arbejde, og at der

Spm. nr. S 2836

Til socialministeren (9/4 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt det kommunale tilsyn tænkes erstattet af den nye styrelse for Social Service?«

Svar (16/4 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Styrelsen for Social Service skal hverken tilside sætte eller supplere det kommunale tilsyn.